

ÎNFRĂȚIREA ROMÂNEASCA

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

CUPRINSUL :

- I. C. Cătuneanu:** Chestionar de actualitate.
Caius Bardoși: Sărbătoarea Libertății.
At. Motogna: Societatea de binefacere „Caritatea“ din Cluj
Cronicar: Din viața Comercianților și Meseriașilor români din Cluj.
Cr. Ureche: Organizarea depravării sexuale.
 Un răspuns a lui Henry Ford.
 Comunicatul L. A. N. C.
 Falsificarea recenzământului (In atențiunea dlui Marțian Căluțiu, Prefectul județului Cluj).
 Lupta contra alcoolismului (Scrisoarea dlui Lt. Col. Ghinea)
Ion Potra: Români, păziți-vă de băncile străine.
 In atențiunea dlui Ministru Goga (Scrisoarea dlui Vasile Lenghel, președintele L. A. N. C. din Marghita).
 Știri din orașul și județul Arad.
 Stări jalnice: (Corespondență din Chișinău).
 Ziua Studenților.
Bratu: Iudaizarea unei comune românești.
Informațiuni: Atitudinea studențimei ieșene. — Maialu Brașovenilor. — Obrăznicia jidovească dela frontieră. — Faptă și răsplată. — Congresul antisemit dela Viena.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei.

In străinătate 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZĂR ISAICU

Prim Redactor: CAIUS BARDOȘI

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Chestionar de actualitate

În tratarea chestiunii jidovești, atât de vastă și cu atâtea laturi, se impune din când în când o recapitulare. Această operație este menită să concentreze mai puternic în atenția cititorului punctele de căpetenie ale acțiunii iudaice, ținându-l treaz și îndemnându-l la reacțiune în fața pericolului crescând.

La întrebările ce se înșiră mai jos, răspunde nu autorul acestor rânduri; el numai înregistrează cu fidelitate glasul istoriei. Zic, cu fidelitate. Dacă contestă cine-va exactitatea răspunsurilor date, e invitat să binevoiască a-și formula obiecțiunile. Poate fi sigur, că încordarea cerută spre a combate cele mai jos arătate, nu va rămânea fără efect: imediat i se va da dela tribuna acestei reviste lămuriri, care exclud ori-ce îndoială.

Prima întrebare. Cine este „dușmana societății“ actuale?

Răspunsul: Francmasoneria, condusă de Jidani. Afirmatiunea este atât de exactă la întrebarea precis pusă, în cât de la înălțimea Vaticanului s'a ridicat glasul de mulțumire al Papei Leon XIII către scriitorul Paul Rosen, autorul cărții, „L'Ennemie sociale“ (Dușmana societății), fost căpetenie francmasonă, spre a i se exprima gratitudinea pontificală pentru actul de curaj de a fi desvăluit adevărul. Scrisoarea datează din 7 Iulie 1890; este concepută în următorii termeni, tradusă de subsemnatul din cuvânt în cuvânt după textul latinesc. ¹⁾

„Fiului nostru iubit Paul Rosen, la Paris. Papa Leon XIII.“

„Fiule iubit, Sănătate și Binecuvântare Apostolică. „Impreună cu scrisoarea ta respectuoasă Ni s'a adus un exemplar al cărții tale de curând apărută, intitulată „L'Ennemie sociale“, prin care ți-ai propus, precum am aflat din scrisoarea alătu-

rată să descoperi sfaturile și faptele acelor oameni nelegiuiți, cari, adunați în societăți clandestine, aduc pieirea Bisericii și a Statului. (consilia et opera detegere impiorum hominum, qui in coetus clandestinos coacti, ecclesiae reique publicae moluntur exitium).

„Favoarea ce Ne ceri, de a Ne dedica opera ta, ți-o acordăm bucuros, căci ne este cunoscută silința ta de-a apăra religia și între alte dovezii, mai ales statornicia cu care combați pe dușmanii credinții și ai pietății, desvăluind înșelăciunile și relele lor.

„Dorind deci ca toți oamenii, nu numai catolicii, să aibă aceiași groază pentru fraudele și relele lor, cum îi urmărești tu cu deplină dreptate, rugăm pe Părintele luminilor să-ți hărăzească darurile bogate ale adevăratei înțelepciuni și Noi îți împărțim ție și alor tăi, cu toată dragostea Binecuvântarea Apostolică, mărturie a iubirii noastre părintești.

Dată la Roma, lângă Sfântul Petru, în ziua de 7 Iulie 1890, în anul al XIII al Pontificatului Nostru
Leo P. P. XIII.“

În ce privește conducerea jidovească a Francmasoneriei, vezi documentarea acestei afirmațiuni în articolul subsemnatului „Despre Francmasonerie“ apărut în „Infrățirea românească“ din 1 Februarie 1926.

Altă întrebare. De unde a pornit strigătul de luptă sălbatică în timpul marelui revoluții franceze: „Cu mâțele ultimului popă să spânzurăm pe ultimul dintre regi“? („Avec les bonyaux du dernier des prêtres étrangers le dernier des rois“)

Răspunsul: din oficina francmasonă, influențată de ordinul Iluminațiilor, creiat de Jidanul Weisshaupt, care în scrierile lui destructive se ascundea sub pseudonimul Spartacus. ¹⁾ Ale-

gerea numelui desvăluie intenția Jidovului: după cum Spartacus, șeful bandeii de sclavi a încercat în ultimul secol păgân să restorne prin foc și sânge ordinea societății române, tot astfel semitul Weisshaupt (1748—1830) s'a străduit prin conspirații clandestine să răstoarne fundamentele societății moderne: biserica și monarhiile hereditare. De altfel pseudonimul ales este atât de sugestiv, în cât partidul revoluționar, bolșevic, care a încercat să pună mâna pe putere în Germania în iarna 1918—19 se numea partidul spartachist.

Altă întrebare. Cine a proclamat lupta de clasă țintind la învrăjbirea societății și distrugerea ei?

Răspuns: Jidanul Karl Marx, în famiosul manifest din 1847.

Altă întrebare. Cine a asasinat cu revolverul pe țarul Nicolae II, cu întreaga lui familie în Iulie 1918.

Răspuns: Jidanul Iankel Iurowski. ¹⁾

Altă întrebare: Cine a comis atentatul dela Senat?

Răspuns: Jidanul Goldstein.

Altă întrebare. Cine a incendiat pirotehnia armatei dela Cotroceni?

Răspuns: Tot un Jidan. Iată ce cuprinde ziarul „Universul“ din 15 Iunie 1925 cu privire la această chestiune:

„D. M. Gardin, american, care a stat 4 ani la Moscova, unde a avut strânse legături cu cercurile bolșevice, scrie în ziarul „New-York Herald“ următoarele: Cunosco personal pe autorul diaboliceii isprăvi dela Pirotehnia din București. El este american-român; și mi-a povestit detaliat isprava sa. Știu pozitiv că teribila catastrofă dela Pirotehnie este opera agenților guvernului sovietic.

Așa zisul „american român“ nu poate fi decât jidan, în slujba sovietelor. Dacă nu este exact, să bine-

¹⁾ Vezi „Protocoalele Înțelepților Sionului“; trad. de I. I. Moța Orăștie pag. 239—41.

¹⁾ Cf. N. Deschamps. Les sociétés secrètes. Paris 1882. Tome I pag. 9 și următoare.

¹⁾ Vezi studiul lui C. Sarolea, profesor la Universitatea din Edimburg, publicist politic, cu renume european, intitulat: *Ce que j'ai vu en Russie soviétique din 1924*, de care ne-am ocupat în articolul „Presimțiri urite“ publicat în *Infrățirea Românească* din 1 Dec. 1926.

voiască comisia de anchetă, sub președinția generalului I. Popovici, să-și publice raportul!

Altă întrebare. Cine a fost instrumentul de jefuire sistematică și opresiune în mâna Neamțului cotropitor din 1916—1918 în teritoriul ocupat?

Răspuns: Jidanii.

Cine se îndoește de exactitatea răspunsului, să binevoiască a citi cartea lui Arhibald, intitulată „Porcii.“

Altă întrebare. Cine prăpădește cu alcool sănătatea populației noastre rurale?

Răspuns: Cărciumarul jidan.

Cine se îndoește de adevărul acestui răspuns, să citească broșura S. S. Patriarhului Miron; intitulată „Impotriva beției“, reproducă în „Înfrățirea Românească“ din 1 Noembrie 1925.

Altă întrebare. Cine a otrăvit după război sufletul partidelor noastre politice?

Răspuns: Jidanul, semănând corupția și terorizarea.

Altă întrebare. Cine bârfește România în streinățate?

Răspuns: Jidanii.

Nimeni nu pune la îndoială exactitatea acestui răspuns. În el răsună glasul istoriei noastre contimporane dela 1866, când Jidanii au prins glas universal prin înființarea Alianței Universale israelite, până în clipa în care scriu aceste rânduri. De câte ori au urmărit dobândirea unui folos din partea României au colomniat-o amarnic, făcând atmosferă contra noastră. O dovadă zdrobitoare, un *corpus delicti* care învederează toată infamia sufletului iudaic, rezultă din fiecare pagină a cărții scrise în prima jumătate a anului 1918, intitulată „Die Iudenfrage in Rumänien“ de I. M. Cargher, apărută la Berlin în colecția *Kriegspolitische-Einzelschriften*. Ascultă, domnule cititor, tonul bărfirii jidovești! Traduc primele două aliniate din introducere, ca să-ți poți face o idee despre ce cuprinde restul publicațiunii menționate:

„Această scriere trebuie să trîmbițeze în toată lumea jalea unui sfert de milion de suflete omenеști, adânc robite, strivite fără milă și groaznic urmărite, cari luptă amarnic pentru a trăi. Această scriere aduce o plângere și o acuzare, lumea trebuie să judece și să condamne.

„Din timpurile de teroare ale lui Antioh Epifanes, puține țări au mai fost, în cari Jidanii au avut să poarte atîta suferință și mizerie, ca în România; această scriere trebuie să deschidă o privire cutremurătoare

asupra tratamentului și înjosirilor la care sunt supuși Jidanii în România. Din faptele reproduse după realitate și în mod conștiincios se ridică către lumea cugetătoare un strigăt sguduitor până la măduva oaselor al celei mai adânci desperări („ein markerschütternder Aufschrei tiefster Verzweiflung“). Dar nespusele chinuri sufletești ale sutelor de mii de jidani români, cari în disprețul oricărui drept și a ori-cărei legi, în disprețul dispozițiilor tratatului de la Berlin, în disprețul tuturor cerințelor omenеști de progres, sint torturați cu o cruzime bestială până la moarte și nimicire, pentru aceste chinuri

limba omenească nu are putință de exprimare“.

Mă opresc aici cu citatul, fiind suficient ca ori ce bun Român să cunoască frazeologia pățimașă, apocaliptică în care se îmbracă bîrfirea jidovească la adresa țării, care nu-țrește și îmbogățește actualmente 3 milioane de paraziți din neamul lui Cargher.

Incheiu chestionarul cu o întrebare adresată dtale, domnule cititor: Față de aceste mărturisiri ale istoriei, nu crezi că trebuie să faci propagandă antisemită împreună cu toți din jurul dtale?

I. C. Cătuneanu

Sărbătoarea Libertății

„Murim mai bine în luptă, cu glorie
[deplină]
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul
[meu pământ].
(A. Mureșianu)

scurtă durată, în Bucovina și Basarabia. Dar el a reapărut, în toată splendoarea lui, pentru a lumina anul mântuirii 1918!

*

Numai Ardealul, părăsit de legiunile lui Aurelian, iar, mai târziu, de decălecătorii din Maramureș și Făgăraș, a rămas singur, părăsit, stingher. Au venit cutropitori din toate vânturile lumii. Și au trecut, ca o furtună urâtă. Singur numai seminție asiatică, ce s'a așezat la noi, pentru a ne stăpâni o mie de ani, fără nici un drept istoric sau civilizatoriu, a încercat să înăbușe dorul libertății, care vibra în sufletul vrednicilor preoți și a blajinilor țărani.

Cât de frământată este istoria luptelor duse de acești mucenici, cu jertfe nesfârșite de sânge, pentru recucerirea libertății strămoșești!

Până când a apărut pe orizontul întunecat a suferințelor milenare eroicul triumvirat a lui Horia, Cloșca și Crișan. Ei au propovăduit, cu foc și pârjol, dorul nesfârșit de libertate. Iar la urmă, s'au jertfit, cu inimă voioasă, pe altarul Națiunii.

Dar sângele lor s'a pretins adânc în conștiința ardelenilor.

Și iată cum reapere un nou Apostol a Libertății, cu sabia răsbunării într'o mână, iar în cealaltă cu crucea iubirii creștinești.

3/15 Maiu!

„Câmpia libertății“ de lângă Blaj este învadată de marea nesfârșită a sumanelor albe și a reverențelor preoțești. Deasupra lor crește pădurea sulițelor și coaselor, armele rudimentare ale luptătorului libertății.

Cea mai perfectă școală a educației civice, este evocarea clipelor mari din trecut. Cu ajutorul acestora luminăm patimile prezentului, cari dispar în fața strălucirii lor. Iar viitorul ni se pare mai măreț, privindu-l în oglinda trecutului.

*

Multe calități și multe avuții poate avea o Națiune. Dar cea mai înaltă și cea mai mare este iubirea libertății. Istoria tuturor popoarelor, dar mai ales a celor latine, este străbătută de firul luminos al acestei virtuți, pe care bronzatul fiu al Romei o afirma, cu atâta în mândrie, prin cuvintele: „Civis Romanus sum“. A fi cetățean roman, în Italia, în Gallia, în Hiapania sau în Dacia, însemna, mai presus de toate, a fi liber!

Conștiința libertății imprimă timbrul energiei la opera constructivă a păcii. Iar în clipe de grea cumpănă toarnă puteri titanice de rezistență în fața primejdiei vrăjmașe.

*

Din minunatul izvor al iubirii de libertate și-a sorbit și neamul nostru puterea și vitalitatea, în timpul cumpănilor încercări ale istoriei sale.

Legatul Romei, Cneazul, Voevodul, și Regele României, în totdeauna și deopotrivă au luptat pentru sfânta Libertate.

Cu mari sacrificii, războinice și diplomatice, această libertate a și fost păstrată, în cele două Principate: Muntenia și Moldova.

Soarele Libertății, care strălucea atât de cald deasupra pământului moldovean, s'a eclipsat, pentru o

Bărnăuțiu își desfășură giganticul talent retoric, transfigurat de emoția clipei mărețe. Ecoul catedralei din Blaj, unde s'a rostit istoricul discurs, a făcut să vibreze adânc dorul de libertate, în sufletul fiecărui bun român.

Răsboiul se aprinde. Prima scânteie, pornită dela Piatra Libertății, se întinde, cu o viteză fulgerătoare peste câmpiile Ardealului, lăncezite de secetea suferințelor milenare.

Iar un *student român și creștin* Avram Iancu din Vidra se așează în fruntea vitejilor Moți. Și-a lăsat condeiul de jurist în călimara din Târgul-Mureșului, căci a sosit clipa ce să-și încingă spada ostășească.

Cu ajutorul talentului său înăscut de strateg și organizator și cu ajutorul eroismului și disciplinei oarbe a celor ce luptau, având în frunte preoții cu crucea, temutul dușman secular a fost biruit.

Numai perfidia habsburgică, care avea două fețe, ce și vulturul cu două capete de pe odioasa sa pajură, a înăbușit această cucerire a libertății!

Dar *dreptatea* totdeauna triumfă în istorie.

A venit 1918!

Lanțurile robiei s'au sfărâmat. Ele au căzut la pământ, cu un zangăt lugubru. Au fost isvârlite departe. Frații liberi și-au îmbrățișat frații eliberați.

Libertatea a triumfat!

În fiecare an *Blajul* îmbracă haina de sărbătoare la 3/15 Maiu,

Dela Metropolit până la ultimul licean, cu toții simt măreția zilei. Căci zidurile vechi ale școlilor din Blaj, cari îți fac impresia unor forturi betonate, ce compun o inexpugnabilă citadelă a culturii noastre naționale, — vorbesc din fiecare piatra a lor, despre suferințele trecutului și despre jertfele cu cari s'a renăscut și întărit conștiința națională pe plaiurile ardelene.

Triumful Libertății, pe care-l sărbătorim cu inimă veselă, azi, a fost pregătit, în mare parte, și aici, în tăcuta și modesta cetățuie de pe malurile Târnavei.

De aceia ne întristăm atunci, când pășind pe ulițele Blajului și evocând jertfele trecutului, ne isbm de uitarea, pe care o arată statul față de această pepinieră a conștiinței și solidarității naționale.

Căci națiunile mari trăiesc numai prin cultul trecutului.

Dar nu numai merite istorice îndreptătesc Blajul de o soarte mai

bună. Ci și considerații de ordin utilitar, justifică imperioasa necesitate de existență a Blajului cultural. Experiența trecutului, tradiția viguroasă, moralitatea austeră, disciplina sănătoasă, cultul creștinesc, munca științifică, educația fizică sunt tot atâtea variate și sănătoase principii pedagogice, cari se îmbină armonios în activitatea culturală a Blajului.

Mulți din generația intelectuală, cari conduc azi Transilvania, au eșit de pe băncile acestui oraș.

Ei trebuie să poarte în suflet recunoștință față de isvorul învățaturii și a iubirii de neam, pe care au sorbit-o în tinerețe. Iar recunoștința să nu rămână platonice. Ci să se materializeze în fapt. Căci roadele, pe care le va da creșterea și înflorirea Blajului, vor fi tot atât de sigure, cum sigur a fost și triumful libertății care s'a pregătit pe Câmpia din nemărginita lui apropiere.

*

Și anul acesta se va serbătorii a cincizecșinova aniversare a triumfului libertății, în cadrul tradiționalului program, care reunește vigoarea fizică cu înălțarea sufletească.

În prima zi concursurile de gimnastică și sport, la cari participă delegațiunii dela toate liceele din țară, ne servesc ca o probă a cultului capitalului biologic național, care însuflește Blajul. Este o confirmare a străvechiului principiu: *„Mens sana in corpore sano“*.

A doua zi vine cultul sufletesc al libertății. Serviciul divin, defilarea școlilor și a cortegiului istoric sau etnografic, iar, la urmă, pornirea

spre Câmpia libertății. Aici, cât te poartă ochiul vezi numai tineret, vigoare, sevă, veselie, exuberanță. Incep discursurile. Cuvinte apăsate, înăbușite de emoția evocării glorioșului trecut, ca și de îngrijorarea greutăților viitorului, se rostesc de pe tribuna înprovizată și împodobită cu mândrul nostru tricolor.

Vine octogenarul moșneag, care a luptat în oastea Iancului. Își înalță ochii, scâlțați în lacrimi de bucurie, spre cerul libertății, pe care puțin dîntre a lui au avut fericirea să-l vadă, și, cu glasul tremurător, strigă: *„Trăiască România-Mare“*!

Puțini înțeleg emoția, care se frământă în sufletul viteazului dela 1848.

Însă atunci, când teologul blăjean recită versurile, răscolitoare ale lui Andrei Mureșanu, cari îndemneau cu atâta foc și însuflețire, poporul lui Traian să *„se deștepte din visul cel de moarte“*, atunci dela copilul de clasă I de liceu până la octogenarul veteran a lui Iancu, se simt cu toții străbătuți de fiorii dulci ai libertății, cucerite cu atâta suferință și jertfă.

*

Reîntorcându-se dela *Sărbătoarea Libertății*, fiecare simte adânc tãlcul celor văzute și celor auzite. Conștiința de-a fi liberi în țara noastră, îi umple cu bucurie și mândrie.

Dar în același timp se strâng pumnii. Cu toții jură, în tăcere, că mai bucuroși vor muri, „decât să fie sclavi iarăși în vechiul lor pământ.“ Iar pe buzele fiecăruia se cetește strigătul triumfător:

„Trăiască Libertatea“!

Caius Bardoși.

Societatea de binefacere „Caritatea“ din Cluj

Este știut pretutindenea și noi Românii, cari am trăit și până unaltă vom mai trăi o viață plină de lipsuri, știm prea bine că rândurile populației românești și în special ale tineretului studios sunt mărite de înfricoșătorul bacil al tuberculozei. Inutil să înșirăm argumente când Ministerul Sănătății de curând a augumentat numărul legilor cu una care tînde la stingerea grozavului bacil purtător a viermelui morții. Iar cum la noi miniștri luminați cari reușesc în cele din urmă să-și învestească inițiativele cu sigilul Statului sunt adesea obligați să aștepte punerea lor în practică după aflarea resurselor bugetare, legea pomenită din nenorocire va aștepta vremuri mai prielnice și se va aplica pe ici-

colo într'o măsură care nu va influența întru nimic asupra răului care sporește cu scurgerea anilor.

În asemenea împrejurări inițiativa privată prin persoane cari merită stima și recunoștința tuturor, prin asociații caută să contribuie la stăvilirea flagelului săcerător de vieți omenești.

Astfel, înainte cu 5 ani în colaborare cu Statul se creiase în Cluj un birou, zis „Ocotiri Sociale“ de unde femeilor sărace cari din cauza copiilor numeroși sau a infirmităților nu puteau părași căminele, li-se împărțea albituri pentru cusut. Era o întreprindere fără capital, fără risc și fără mare răsunset; ea nu putea, în mod dealtfel destul de firesc, să câștige lucru pe seama marelui nu-

măr de femei nevoiașe ce adăpostește orașul Cluj.

După un an de zile „Ocotiri Sociale“ prin venirea în fruntea societății a dnei Olivia Dr. Deleu, societatea își ia numele de „Societatea de binefacere „Caritatea“ și se trece la acțiuni îndrăznețe. Se cumpără pe datorii un teren foarte frumos cu o clădire în Colibița, stațiune climaterică, la o altitudine de 820 m. în mijlocul unei păduri de brazi cu o priveliște încântătoare. O regiune escelentă pentru a-și adormi oricine greutățile neajunsurilor de peste an, a-și alunga afecțiunile pulmonare inspirând un aer ozonat de brad, mai având apoi posibilitatea de a face cură la razele de soare ultra-violete; cură care făcută în laboratorii medicale cu lampa „Quartz“ costă parale multe și nu poate sta la nivelul curei naturale.

Rezultatul acestei frumoase inițiative ni-l spun cele 352 persoane și 97 copii părăsiți trimiși de Stat cari au aflat anul trecut o escelentă găzduire și întreținere în sanatorul Soc. „Caritatea“ din Colibița. 143 studenți și studenți, 138 eleve și elevi din școli secundare, 71 copii, funcționari, ș. a. apoi 98 orfani ai Statului și-au întremat sănătatea cu sprijinul larg oferit de nobilele doamne române a orașului Cluj.

Au fost întreținuți gratuit 45 studenți și studenți universitari, 38 eleve și elevi de școli secundare și 19 alte persoane; prin urmare elevii și studenții au fost preferați; o notă bună și o dovadă în plus că societatea năzuește a ajuta tineretul care își macină sănătatea precum se știe în locuințe înghesuite, nesănătoase și se alimentează de cele mai multe ori nesuficient.

Reducerile de taxe (25, 50, 75 la sută) s'au acordat cu aceiaș măsură. Au beneficiat 89 studenți, 100 elevi și 35 alte persoane. Au plătit taxa zilnică de lei 150 numai 26 persoane (9 studenți) dintr'un total de 352 persoane găzduite.

Pentru a putea judeca obiectiv activitatea societății va trebui să examinăm partea materială. Gestiuinea anului 1926 începe prin contribuția Ministerului Sănătății și anume: fostul ministru dl N. Săveanu contribuie cu 100.000 Lei iar actualul ministru dl Ion Lupaș asemenea contribuie cu 100.000 Lei. Dela bazarul „Diversum“ se primește din venitul realizat mulțumită conducerii și directivelor dșoarei Maria Barițiu Lei 19.978, rămânând „Caritatea“ aci cu un activ de Lei 169.932.

Datorită siaruințelor dnei Maria dr Dragomir se adaugă 20.000 Lei dintr'o „serată a crisantemelor“, 6.000 Lei dintr'o serbare cercetășească, (sumă cheltuită pentru întreținerea în sanatorul din Colibița a trei „pui de șoimi“ debili,) Lei 40.173 din produsul alor 6 ceaiuri dansante.

Dna Elena ing. Muntean prezintă 112.100 Lei rezultată din diferite taxe de membrii, hotărât lucru, sumă strânsă cu multe alergături și în fine o altă sumă realizată din colecte între cunoscuți și donațiuni mai mărunte dela instituțiuni financiare și particulari cari au înțeles să contribuie în mod efectiv la combaterea tuberculozei.

Cheltueli. Lei 329.000 pentru amortizarea datoriilor contractate cu cumpărarea imobilului din Colibița; Lei 94.971 cheltuiți cu investiții și renovări la sanator, Lei 543.444 face hrana ocrotiților, plata personalului și alte cheltueli avute cu întreținerea sanatorului timp de 3 luni pe lângă un remarcabil spirit de gospodărie dovedit de dna Viorica Coruții care a condus economia sanatorului.

Toată această operă se datorește muncii și stăruințelor neobosite a doamnelor române din Cluj dintre

cari remarcăm pe dnele Alexandrina Tomescu prez. de onoare, Olivia Dr. Deleu prezidentă, Maria R. Barițiu vice-prez., Elena dr. Olaru cassieră, Olga Ionescu, Maria dr. Dragomir, Mărioara Șerban, Cornelia Resch, Letiția dr. Gabor, Lucreția dr. Slăvocă, Elena Rușcariu, Alexandrina dr. Pop, Veturia Serbu, Lola Morariu, Silvia Comșa, Hilda Beșa, Mițu dr. Hațeganu, Iana Bobescu, Angela Lacea, Elena Muntean, Irina Toșa, Alexandrina Ghiția și altele cărora le cerem iertare dacă le-am scăpat din vedere și nu le numim.

Am scris toate acestea pentru a evidenția deoparte munca femeilor românce din Cluj depusă în mod atât de fericit pe ogorul asistenței suferinzilor și de altă parte pentru a scoate în relief că o societate chibzuit și cu suflet condusă. chiar dacă nu se razimă ca societăților evreești pe colecte internaționale, totuș aici între hotarele noastre se poate alimenta cu fonduri și poate progresa. Strălucita activitate desfășurată de Societatea doamnelor dela „Caritatea“ poate forma un îndemn și pentru alte localități.

Noi ne închinăm în fața faptelor.

At. Motogna

Din viața Comercianților și Meseriașilor români din Cluj

În timpul din urmă se vorbește mult — de către cei înțelegători, — despre romanizarea orașelor și despre crearea și întărirea clasei de mijloc românești (a comercianților și a meseriașilor români.) De altă parte se lucrează încet, fără reclamă dar cu atât mai mare stăruință pentru acești profesioniști; comercianții și meseriașii români să-și cârpească sărăcia și să se ridice cu puterea, acolo, unde li se cuvine să fie în țara românească. Aceste stăruinți însă apar deocamdată ca fenomene sociale, singuratic lipsite total de sprijinul guvernului și de al autorităților românești. Și tocmai din aceste motive importante, orice acțiune de emancipare economică pornită individual dela comercianți sau meseriașii români, reclamă multe sacrificii de timp, de bani și de energie, pentru ca să poată delătura sumedenia de pădoci puse direct sau indirect de cahalul jidovesc, care voește să dețină vecinic monopolul tuturor isovoarelor de bogăție din țara noastră.

În cele următoare voi căuta să

arăț acelora care se interesează de romanizarea orașelor și de întărirea clasei de mijloc românești, ce s'a făcut în primele 4 luni ale anului crt. de către comercianții și meseriașii români din Cluj pentru emanciparea lor culturală și economică și cu ce mijloace.

Reuniunea Comercianților și Meseriașilor români din Cluj — din 1609 de Români care posed brevete de meserii în orașul Cluj, — numără cam 430 de membrii (adecă a 1/4 parte din totalul lor) dintre cari numai vre-o 60 de persoane arată un interes vădit acestei organizații profesionale.

În ziua de 30 Ianuarie a. c. s'a pus baza la două așezăminte importante în viața profesioniștilor români și pentru emanciparea lor.

1. S'a început activitatea Secția „Ajută-te Române“ ! pentru ajutorare reciprocă și pentru promovarea economică.

2. S'a început seria de conferințe pentru promovarea culturală a membrilor.

Prima instituțiune, care numără

60 membrii, a adunat în timp de 2 luni peste 100,000 Lei cu care se ajută membrii avizați la ajutor. Intre alte ajutoare amintim unul tipic. Invalidul de război Ioan Lariu ce are chioșcul de tutun în Strada Memorandului avea un credit de 30,000 Lei dela un jidan, căruia îi plătea anual cam 36,000 Lei dobândă și beneficiu, fără ca datoria să se micșoreze.

Secția „Ajută-te Române“ l'a scos pe invalid din ghiarele Jidovului făcându-i posibil ca până la sfârșitul anului curent timp de 9 luni, cu rate lunare de 1700 Lei și o cotizație de 200 Lei săptămânal, să-și achite toată datoria, ba îi mai rămâne și o economie de bani. Începând cu 1 Mai se vor primi noi înscrieri de membrii la începutul fiecărei luni.

A doua instituțiune, Conferințele Publice, puse la cale pentru promovarea culturală a membrilor Reuniunii s'au ținut precum urmează: la 30 Ianuarie a vorbit Dl prof. univ. I. C. Cătuneanu, despre „Armele cu care luptă Jidănimia ca să ne țină în robie“;

la 6 Februarie a vorbit Dl prof. univ. N. Ghiulea, despre „Clasa de mijloc și necesitatea de a ne crea și noi Români o clasă de mijloc“;

la 13 Februarie a vorbit Dl prof. univ. G. Bogdan-Duică, despre „Tricolorul Românesc“;

la 20 Februarie a vorbit Dl I. Apolzan, despre „Trecutul comerțului și meseriilor la Români“;

la 27 Februarie a vorbit Dl prof. univ. V. Lațiu, despre „Fer“.

La 6 Martie a vorbit Dl Prof. univ. Dr. V. Borza despre „Plantele coloniale ce le folosim în alimentația zilnică“.

La 13 Martie a vorbit Dl prof. univ. Dri Victor Stanciu despre „Aur“.

La 20 Martie a vorbit Dl prof. univ. Popescu-Voiteșli despre „Cărbune“.

La 27 Martie a vorbit Dl prof. univ. I. Scriban despre „Animalele cu bonă“.

La 3 April a vorbit dl E. Domide dir. Lic. C. Angheliescu, despre „Defectele învățământului profesional“.

La 17 April a vorbit Dl Ștefan Peneș expert contabil comerciant despre „Lupta pentru trai a breslașului român“.

Cu aceasta s'a terminat seria de conferințe.

Din cele de mai sus cetite cu atențiune, și din cele văzute ajungem

la următoarele constatări :

1. Că comercianții și meseriașii români din Cluj încă nu înțeleg să se adune până la unul sub steagul „Reuniunii“ lor — și încă n'au ajuns la convingerea că în *unire stă puterea!*

2. Că și cei înscriși se interesează numai în măsură redusă de interesele colectivității.

3. Că tineretul acestei Reuniuni, grupat într-o secție aparte, au format un cor, și aranjat o petrecere, dar nu sunt statornici în calea progresului.

4. Că ucenicii au cercetat conferințele publice.

5. Că Dnii profesori universitari au dat cu dragă inima tot concursul pentru luminarea profesioniștilor români.

6. Că autoritățile din Statul nostru și factorii economici încă nu au o directivă bine stabilită cu privire la promovarea și întărirea clasei de mijloc românești.

7. Că influența jidovească profită de toate împrejurările pentru ca să împedecă emanciparea economică a Românilor.

8. Că publicul românesc încă n'a ajuns la conștiința ca să nu cumpere dela streini aceia ce poate procura dela români.

Văzând toate acestea, toți cei 1609 de comercianți și meseriași români din Cluj trebuie să-și țină de sfântă datorie să se grupeze în jurul Reuniunii, să fie uniți solidari și disciplinați pentru ca să cucerim ce avem de cucerit!

Cronicar.

Organizarea depravării sexuale

Nu poți să fi niciodată just dacă nu te apropii cât mai mult de elementul ce se chiamă „omenesc“. Deaceea este mult mai greu de a concilia lucruri ce au mai fost spuse odată, decât a spune altele noi.

Pentru fondul „omenesc“ sau „animalic“ al chestiunii sexuale s'a discutat mult și pro și contra.

Asceți au meditat ani de-a rândul în pustietăți asupra gingașei probleme și bonvivanți fără număr au lăsat câte-o sentință să supraviețuiască experienței lor obosite. Concluzie definitivă nu s'a spus încă nici azi, deaceea e normal ca problema să rămână și azi teren prielnic pentru generatorii de *teorii sociale, salvatoare ale omenirii*.

Este un adevăr absolut că instinctul sexual este un puternic animator al realităților biologice. Despre el sublimul Budha are dreptate să spună că este „ca o săgeată în spiritul bărbatului; mai neînfrânat ca leii din pustie și mai ascuțit decât cangele cu cari se prind elefanții din pădurile uriașe“.

Deaceea înțelepciunea infernală a înțelepților Sionului și-ar da vot de blam dacă nu l-ar lua în exploatare spre pierzarea creștinilor.

Jidanul are o concepție aparte asupra vieții sexuale. Din cele mai vechi timpuri și-a elasticizat noțiunea de pudoare. Despre cuviosul patriarh Abraham se scrie în toate locurile că își împrumută pe Sara tuturor oaspeților săi fără jenă și uneori pe bani. Statisticele sociale de azi arată precis că mâinile corupției pe un

teritoriu este totdeauna și în funcțiune de numărul jidanilor.

Deaceea primejdia despre care un student în filozofie ar susține că este aparentă începe din momentul când observăm jidanul cercând să dea el soluții în materie de educație sexuală.

Talmudul evreiesc scrie precis: „*pentru viața sexuală jidanul poate întrebuința carne de creștin fără să-și primejduiască viața de veci*“, iar în alt loc „*vei introduce corupția și destrăbălarea între creștini până ce îi vei pierde*“.

Pentru a lămuri cititorul îi vom prezenta două cazuri de actualitate. Scriam în n-rul trecut despre organizarea ateismului în Rusia.

O altă latură a situației patologice din această țară este încercarea jidovească de pervertire a moralității. În ultimul timp cărțile și publicațiile pornografice sunt mai numeroase decât franzelele.

Copii și fete dela etatea de 15 ani în sus sunt împinși în brațele promiscuității și ale prostituției publice organizată la lumina zilei de către societate.

Comisarul poporului pentru sănătatea publică Siemașko care probabil e rus, publică în 8 Aprilie a. c. un foileton în ziarul *Isvestia* în care reproduce pasagii din diferite cărți pornografice pe cari ne repugnă a le reproduce.

Totuși pentru a da o idee despre organizarea decăderii, reproducem următorul „chestionar sexual“ pe care medicii jidani îl supun elevilor și elevelor de liceu dela 15 ani în

sus. Iată cu ce întrebări tind ei să pervertească bunul simț și educația:

1. *Duceți viață sexuală, iar dacă nu, de ce?*

2. *Dela ce vârstă ați început viața sexuală?*

3. *Cât de des practicați?...*

4. *Vă simțiți satisfăcut (ă) de viața sexuală? Dacă nu, de ce?*

5. *Ce-i mai bine după dv. un concubinaj sexual îndelungat, sau un schimb de uniri de scurtă durată?*

6. *Trăiți simultan cu un singur bărbat? (una singură femeie) sau cu doi trei au mai mulți?...⁴⁾*

Pentru oamenii de bună credință socotim că este de prisos orice comentariu.

În felul acesta, cred jidanii corupția se organizează sistematic și sigur. Băieții creștini vor deveni dela cea mai fragedă vârstă degenerați și perversi, oameni fără voință, conduși de pasiuni și patimi umile slugi ale jidovilor. Tot astfel socotea și jidanul Leon Blum șeful socialiştilor din Franța, când scrie în cartea sa „le Mariage” „*In viitor virginitatea fetelor va fi aruncată cu voioșie și din vreme. Libertatea instinctului nu va strica frăgezimea tinereților. Ele se vor întoarce dela amantul lor tot așa de natural cum se întorc acum dela o conferință sau dela o prietenă la care au luat ceaiul.*”⁵⁾

În fața tuturor acestora nu e de mirare că poporul rus începe să se trezească. Numai-cât el încă este nehotărât întocmai ca și un om care luptându-se dimineața cu somnul se svârcolește molatec de câteva ori înainte de a se scula. Deaceia teama periculațiilor de catastrofa sigură ce se apropie este tot mai mare, iar domnia jidovească din Rusia își joacă ultima carte. Jidanul Rathenau fostul ministru al Germaniei avea dreptate ca înainte de moarte să se teamă de eventuala trezire din amorțeală a poporului rus. El își dedea perfect de bine seama despre nemernicia rasei lui și această conștiință a lui în ajunul morții n'a făcut decât să-i calomnieze viața.

Nouă ar trebui să ne fie utile aceste împrejurări atât de nenorocite vecinilor noștri deși se pare că pe noi chiar propriile noastre experiențe ne instruesc așa de rar.

Cr. Ureche

Un răspuns al lui Henry Ford

Bogătașul jidan Nathan Strauss, înțelegând împreună cu tot neamul său cât adevăr și deci pagubă pentru Jidani răspunde marele industriaș american HENRY FORD, când denunța lumii pericolul jidovesc, a încercat să-l abată dela calea dreaptă a luptei lui creștine și de ordine socială, rugându-l să înceteze campania antisemită care nu ar avea decât un fond de calomnie.

Iată ce răspuns a dat Ford la afirmațiunea insinuantă și perfidă a lui Strauss.

„Calomnia constă în faptul de a fi atras atenția asupra pretențiilor jidovești de dominație universală. Aceste pretenții corespund adevărului și au fost formulate de conducătorii responsabili ai Jidanilor. Câteva din aceste mărturisiri le repetăm aici: Jidanul internațional a inventat sistemul nostru de finanțe și dobânzi; el stăpânește astăzi direct toate instituțiile de stat privitoare la valută și finanțe, inclusiv sistemul federal de rezervă al Statelor-Unite pe care el l'a organizat și pe care perfecționează după planul său inițial. În orice guverne ocupă o situație de putere (*Machtstellung*). În materie economică se adună atâtea fire în mâinile lui, în cât nici un om de finanțe ori de afaceri nu ar îndrăzni să i se împotrivescă. Jidanul internațional este stăpânul presii sau cel puțin o stăpânește în așa măsură în cât numai informațiuni favorabile Jidanilor pot să apară; el influențează educația tineretului într'un grad ca nimeni altul; el formează cea mai închisă unitate de rasă din lume având un sistem de spionaj care se întinde până în cel mai depărtat sat. El are influența asupra elementelor revoluționare de pe întreg pământul precum și asupra elementelor ultra-conservatoare, are aceiași putere asupra Rusiei comuniste ca și asupra Angliei capitaliste, stăpânește teatrul, cinematograful, agricultura și este factorul hotărâtor la declanșarea războaielor, al căror profitor de competență este.”¹⁾

Accastă apreciere pornește nu dela un antisemit de teorie, care nu cunoaște viața; ci dela cel mai strălucit învingător, ieșit din luptă cu greutatea vieții. Pornește dela omul care și-a adâncit cunoștințele prin observațiile scoase dintr'o experiență zilnică, în care la tot pasul a întâlnit machinațiile subversive, profund imorale ale Jidanului amenințând actuala ordine economică socială și politică. Merită deci Dle cititor nu numai atenție dar și o matură reflecțiune.

⁴⁾ România Nouă. Chișinău 21 Aprilie 1927.

⁵⁾ Vezi Infr. Rom. 1 Mart. 1927. art. dlui Cătuneanu.

¹⁾ Vezi revista Hammer din 1 Martie 1927, No. 593, pag. 134.

Comunicatul

Marelui Consilii al L. A. N. C. ținut în București la 8 Mai 1927.

Marele Consiliu al Ligii Apărării Naționale Creștine, întrunit astăzi 8 Mai 1927 în București sub președinția d-lui dr. Valer Pop, în absența d-lui Cuza care nu a răspuns la convocare, în prezența delegaților comitetelor regionale, județene, a membrilor comitetului central executiv și Parlamentarilor prevăzuți în procesul verbal, în conformitate cu art. 11 din Statut, după expunerea făcută de d. Pop, a luat în discuție situația internă a L. A. N. C. precum și activitatea politică parlamentară, ascultând rapoartele scrise și verba le ale organizațiilor din țară și expozeul deputaților prezenți, a hotărât în unanimitate următoarele:

1) Liga Apărării Naționale Creștine respectând doctrina, statutul și programul consfințite prin jurământ, înțelege a continua marea luptă pentru izbânda cauzei naționale pe baza principiilor de ordine și legalitate, călăuzindu-se numai de interesele superioare ale neamului, față de cari ori ce alte preocupări de ordin personal trebuiesc înlăturate.

În consecință Marele Consiliu în sufleteț de un sentiment unanim de înfrățire deferă toate chestiunile de ordin personal comitetului central executiv, căruia i se vor remite reclamațiunile împreună cu piesele ce ne-au fost prezentate. Aprobă hotărârile din 17 Aprilie cor, ale comitetului central executiv, ca fiind luate în conformitate cu prevederile statutare și interesele superioare ale L. A. N. C.

Invită pe d. prof. Cuza să reîntre în legalitate pentru a-și putea exercita atribuțiile sale preșidențiale, ținând în special seama în întreaga sa activitate politică de rolul pe care îl impune principiul întangibil: „Liga este deasupra partidelor politice”. Invită grupul parlamentar a veghia ca politica L. A. N. C. să se mențină cu hotărâre la înălțimea acestui principiu.

2) Constatând că până în prezent față de chestiunile de ordin cultural și economic național, partidele politice nu au dovedit sollicitudinea cuvenită, invită grupul Parlamentar L. A. N. C. să ceară cu stăruință de a se imprimă în opera legislativă caracterul de protecționism național-creștin.

3) Marele Consiliu procedând con-

form art. 12 din statut la complectarea locurilor vacante din comitetul central executiv, invită pe toți membrii acestuia de a conlucra cu stăruință la opera de consolidare a L. A. N. C., abținerea sau nerăspunderea la chemare însemnând o abatere de la art. 17 aliniatul c. din Regulament.

În cazul când însuși Președintele L. A. N. C., va continua să refuze a reintra în legalitate și a-și exer-

Falsificarea recenzământului

În atențiunea dlui Marțian Căluțiu, Prefectul județului Cluj

Într'un recent articol de fond, apărut în revista noastră sub semnătura dlui Prof. I. C. Cătuneanu, 1) s'a denunțat opiniei publice românești pericolul, pe care-l prezintă jidovimea, cu influența ei nefastă, față de recenzământul general al populației.

Pornit din laudabila inițiativă a inimiosului poet și energicului ministru Octavian Goga, care voia să dea Țării o imagină reală despre înstrăinarea orașelor noastre, acest recenzământ a avut ca rezultat, în multe locuri, o mistificare a adevărului din partea funcționarilor jidani, cărora li s'a încredințat, cu o condamnabilă ușurință, această delicată misiune.

Seria neîntreruptă al abuzurilor încă nu ne este cunoscută, în întregime. Dar adevărul va veni la lumină!

Totuși am cetit, cu o vie satisfacție, denunțul publicat în cotidianul guvernamental „Biruința” din Cluj (13 Maiu 1927, p. 4), sub titlul: „Un notar comunal falsifică listele de recenzământ”.

Reproducem, în extensio, această curajoasă denunțare a confratelui clujean, care îi face cinste. Iată textul informațiunii:

„Cu ocazia recenzământului populației în mai multe părți ale Ardealului unii secretari comunali minoritari au falsificat în mod intenționat listele de recenzământ

Astfel avem mai nou cazul nota-

cita îndatoririle statutare de a conlucra în mod efectiv cu organele de conducere, acestea vor lucra mai departe cu vice-președinții cari conform Statutului, de drept îl substituiesc.

L. A. N. C. fiind expresia instinctului de conservare a neamului și aspirațiilor sufletului românesc, nu poate fi legată de numele și ființa unor, persoane trecătoare conform legilor firii.

Acest comunicat se va trimite tuturor organizațiilor din țară spre a lua cunoștință, cu ordin de urmare.

rului comunal evreu Iacob Roth din Bonțida.

Acest notar comunal fiind încredințat cu recenzământul populației din circumscripția sa a ținut cu orice preț să majoreze numărul populației ungare din acea circumscripție rurală, deși comisiunea s'a opus, trecând pe țigani la rubrica originea etnică, maghiară.

D. Roth, în zelul său de încarnat maghiarofil dacă n'a voit să treacă pe țigani ca români, putea pur și simplu să respecte legea, trecându-i la rubrica respectivă sub titlul de „alte naționalități”.

În acest sens notarul Roth a falsificat listele intenționat, trecând cca 500 de țigani aflători în comunele Bonțida și Răscruci, drept maghiari.

Dacă în întreg Ardealul notarii comunali străini de neamul nostru, se vor fi dedat la astfel de falsuri, după cum s'au semnalat și în alte județe, atunci cu siguranță că recenzământul populației numai real nu poate fi.

E timpul deci ca acești oameni fărnici să fie trași la răspundere și amendați precum se cuvine.

De altfel împotriva notarului Roth s'a început o anchetă și după cât aflăm va fi suspendat din serviciu și dat în judecată pentru fals în acte publice.

Până aici textul informației din „Biruința”.

Cercetând cauza acestui rău, ni se impune, dela sine, răspunsul: Să înlăturăm jidani delatota-

1) C. f. „Infrățirea Românească” din 1 Maiu 1927.

riate. Parazitul semit are ca funcționar public suprema dogmă: să corupă și să falsifice.

Însă germeii corupției trebuiesc eliminați din corpul sănătos al Națiunii.

În numele studențimei luptătoare adresăm un călduros apel distinsului și energicului Prefect al județului Cluj, dlui *Marțian Căluțiu*, care a dat dovadă că este un *adevărat* român, ca să aplice o pedeapsă exemplară jidănașului Roth lakab din Bonțida, scoțându-l din rândurile funcționarilor onești, pentru cari acest specimen judaic prezintă un

real pericol de depravare.

Ne unim glasul cu acel al „Biruinței” strigând că „a sosit ceasul ca acești oameni fățarnici să fie trași la răspundere”.

O eliminare a jidanilor din Administrație se impune categoric.

Dl Marțian Căluțiu să aibă curajul ca să facă începutul acestei operațiuni radicale, care să servească drept exemplu și celorlalți Prefecți.

Studențimea, județul și țara îi vor fi deopotrivă de recunoscători.

„*Infrățirea Românească*”

Lupta contra alcoolismului

Liga Apărării Naționale Creștine, care și-a înscris în programul ei lupta contra acestui flagel, răspândit și alimentat de jidani, salută inițiativa pornită, precum rezultă din următoarea adresă, trimisă revistei noastre, și roagă pe toți bunii români să se înscrie în societatea numită *Sănătatea socială* cu sediul: București Hotel English Calea Victoriei 52, la a cărei întemeiere lucrează cu o laudabilă râvnă dl dr. veterinar Lt. Colonel Ghinea. Reproducem adresa:

Stimate domn,

Centrala Caselor Naționale, în urma dorinței și inițiativei Doamnelor Grigore Alexandrescu și Mociornița, și-a propus încă din anul 1925 să înceapă propaganda contra alcoolismului.

De atunci și până astăzi a lucrat, în măsura posibilului, pentru adunarea de materiale, a studiat pe ici pe colea mișcările analoage și a întreprins în țară o propagandă corespunzătoare.

În urma experienței ce a făcut aceste două ani, a ajuns la concluziunea, că: pentru a lucra în mod eficient se impune o organizare mai complexă a unei asemenea activități, făcând în același timp apel de conlucrare la toate persoanele și societățile culturale care se ocupă cu problemele boalelor sociale.

1. Pentru realizarea acestei idei s'a ținut până acum o primă ședință intimă în care s'au fixat directivele generale pentru organizarea secției, apoi o a doua ședință în care s'au numit persoanele pentru conducerea acestei secții și a biroului respectiv și în fine o a treia ședință la care au luat parte și reprezentanții diferitelor societăți care se ocupă cu

această chestiune, în care s'a stabilit programul de lucru pe anul în curs

2) Înaintăm dvs. copie după procesele verbale No. 1, 2 și 3 încheiate cu această ocaziune și vă rugăm călduros a ne onora cu înscrierea

Români păziți-vă de băncile străine

Ar trebui înființate Bănci Populare în toate comunele

Mulți români de-ai noștri când voiesc a depune la o parte câți-va bănișori albi pentru zile negre, ori au nevoie de împrumuturi, de multe ori merg la băncile străine, cu toate că aproape în toate localitățile avem și bănci românești.

De multeori să întâmplă însă, că cine depune sume la astfel de bănci străine să rămână numai cu „Libelul” după cum a pățit'o mai mulți în anii trecuți, în nordul Ardealului, iar cari împrumută dela astfel de bănci plătesc dobânzi de 40—50% apoi cari nu-și pot regula împrumutul la timp, aceia numai ei știu cum o scot la socoteală, cu avocații lor cari sunt străini și mai ales Jidani.

Pentru confirmarea celor de mai sus e destul să amintesc un singur caz:

Un țăran din jurul Huedinului având nevoie de un împrumut să împrumută dela Societatea Anonimă (Banca Poporală) din Huedin jud. Cluj. Criza de bani din anii din urmă face ca bietul țăran, să nu-și poată regula împrumutul de Lei 11.000 dela 20 Iunie 1925, până la 1 April 1927.

Banca prin avocatul ei, *Dr. Kapdehou* îl împrumută pentru suma de Lei 30.000 (Treizecimii) În ziua de 1 Aprilie a. c. mă prezintă cu țăranul să-și plătească da-

dvs. ca membru al acestei asociațiuni.

În cazul că acceptați propunerea noastră vă rugăm următoarele:

a) A ne comunica în scris adreziunea dvs.

b) A ne comunica numele și adresele persoanelor și al societăților care știți că se mai ocupă cu aceste probleme, pentru a ne pune în legătură; de asemenea a ne comunica revistele și broșurile care le cunoașteți pentru a le procura la biblioteca noastră.

c) A ne face propunerile dvs.

d) A ne vizita când veniți pe la București.

e) A ne comunica dacă luați parte la adunarea din Mai pentru a vă anunța la timp data și locul adunării precum a vă asigura și găzduirea dvs.

În caz de lipsă a dvs. vă rugăm a delega un membru din comitetul societății dvs.

p. Președinte

Lt. Colonel Ghinea

toria. Ce credeți iubiți cetitori cât i a făcut socoteala să plătească?

Capital	Lei 11,000
Cheltueli dlui avocat pentru proces execuție etc.	8,500
Dobânzi dela 20/VI. 1925, 1/IV. 1927	16,729
Alte cheltueli	49

Total: Lei 36,278

Treizecișaseasă mii două sute șaptezeci și opt lei.

Am plătit competența dlui avocat voind a plăti și a bănci, în schimb să ne deie o dovadă scrisă. Dl funcționar dela aceia bancă, s'a împotrivit să ne deie scrisoarea cerută. Atunci am spus dlui funcționar care era în bancă, în fața la doi martori: „Că dacă nu primește banii și nu ne dă dovadă despre ei, nu-i mai plătim nici un ban”.

Funcționarul a început să calculeze de nou dobânda, însă de data asta găsi numai 11.559 lei, deci cu 5614 lei mai puțin. Am plătit deci după un capital de Lei	11.000
cheltuleți advocațiale	8.500
dobânzi	11.559
alte cheltuieli	49

Total Lei 31,098

Vedem deci: că la un capital de 11.000, dobânda pe 650 zile, e mai mare ca capitalul, iar cheltuielile dlui avocat, sunt aproape cât capitalul. Ori ce s'ar zice, la o bancă

românească nu cred că se fac astfel de lucruri.

Cheltuielile dlui avocat sunt multe deoarece sunt socotite la proces după 30.000 lei și nu după 11.000 lei cât era de fapt datoria.

După cum se poate constata și aceasta bancă este condusă după instrucțiunile luate din Talmud, spun: „Pe goim îl poți împrumuta și cu bani, numai să-i iei o camătă mare, așa că în loc să-l ajuți, să-l nenorocești“.

In atenția Dlui Ministru Goga

Locuitorii români ai comunei Marghita, încercând prin toate autoritățile să înlăture rușinea de mai jos, impusă Românilor prin obrăsnicie jidovească și negăsind nici un sprijin, se adresează acum prin glasul L. A. N. C. Dlui Ministru Goga aducându-i la cunoștință următorul caz și rugându-l să dea ordin prefectului din județul Bihor să ia grabnic măsuri de îndreptare.

Iată textul scrisorii pe care am primit-o la redacția revistei noastre:
Mult stimat domnule redactor,

Cu umilință vă aducem la cunoștință că noi, bihoreni din comuna Marghita, ne aflăm ca și într-o nouă Palestină, întru cât în consiliul comunal de aci, se află *trei Jidani*, trei Români și 6 Unguri, cari ne-au făcut comuna de rușine, băfându-și joc de noi Români de-aici și din jur, întru cât acest consiliu a aprobat încurajarea comunei Marghita cu sârmă simbolică, ceace însemnează, din punct de vedere al credinței jidovești, decretarea comunei de comună sfântă pentru Jidovi, pentru care fapt noi ne simțim jigniți că Jidanii au dreptul să facă orice în țara noastră pentru care numai noi Români ne-am dat sângele.

Știri din orașul și județul Arad

Cum înțelege Episcopia Română din Arad să sprijinească pe meseriașii români?

În primăvara acestui an s'a ținut licitație la Consistoriul ortodox român din Arad pentru zidirea unui etaj peste actuala clădire. La licitație s'au prezentat și 3 antreprenori zidari români cu numele Ioan Marian, Gheorghe Crișan și Gheorghe Dan, care deși au fost mai eftini cu 80—110—140 de mii lei față de devis, totuși lucrarea s'a dat lui Szántay Emil unul dintre cei mai

Câtă deosebire între o astfel de bancă și între-o bancă populară românească care împrumută și azi cu 15%—18% pe țărani. De aceia politicienii noștri ar face mai bine să înființeze în toate comunele, Bănci Populare și să nu lase pe bietul țaran jefuit ziua la amiază, de toți Jidanii... de cât să lege cu ei pacturi electorale.

Bologa, la 7 April 1927.

Ioan Potra.

Eu, ca președinte al L. A. N. C. am făcut apel la Dl Prefect al jud. Bihor, având în sprijinul cererii mele vre-o 400 de iscălituri, însă până în prezent n'am primit nici un rezultat.

Rog onorata conducere a L. A. N. C. să publice în ziarele organizației acest caz rușinos, care nu mai poate dăinui, ca să fim siliți la intrare și eșire din oraș să trecem prin jugul jidovesc.

Vă rugăm încă odată să faceți tot ce puteți pentru ca să ne ajungem scopul, căci este o rușine pentru noi creștinii, această stare, care se întinde în întreaga țară.

Cu toată stima,

Vasile Lenghel

preș. L. A. N. C. Marghita

Prezentăm acest caz, care, din nefericire, nu este unicul și lăsăm opinia publică românească să judece starea în care am ajuns în anii de după războiu. Cerem să se ia măsuri și dacă măsurile pe cari autoritățile sunt datoare să le ia, nu se vor lua, de consecințe nu noi, cari am dat semnalul, vom fi vinovați și nici țărani cari ar putea să-și iese din sărite.

periculoși șoviniști.

Dl. Gheorghe Crișan are cuvântul

*

Cum înțelege primarul orașului Arad dl Ștefan Anghel și Administrația Financiară să sprijinească pe meseriașii români?

Lucrările de zidărie și de reparație pentru toate clădirile Municipiului Arad pe anul crt. conform hotărârei No. 5091—927 Serv. Technic Arad au fost acordate jidanului Breuner Wilhelm care, acordă rabat de 25% la zugrăvit și 20% la vopsit

în schimb cere o urcare de 30% la lucrările de curățit iar consiliul orașenesc îi acordă pentru *schelaj un daos de 30% la prețurile unitare*. Adecă Breuner cbține 30% adaos la prețurile unitare pentru schelaj, 30% la lucrările de curățit și reduce 25% dela zugrăvit și 20% dela vopsit, *cât timp antreprenorul român Oprean Antoniu care a oferit prețul după devis adecă mai eftin ca jidanul (cu 5% la zugrăvit cu 10 la sută la vopsit cu 30 la sută la curățit plus schelajul) a fost respins.*

Iar Administrația Financiară ca să nu mai complice lucrul cu licitația și alte formalități dă restaurarea palatului financiar *fără licitație* firmei jidovești Trithaler și celui mai mare iredentist Cobza Imre.

Dl Antoniu Oprean are cuvântul.

Se zice dealtfel că dl primar Anghel își serbează ziua la 20 August la Istvan Király, iar nu a treia zi de Crăciun cu Românii. — Reuniunea Comercianților are cuvântul.

Dl Ștefan Feier ne datorește un răspuns în chestia reparațiilor automobilelor Primăriei și Prefecturii Arad.

*

Cum se respectă ordinul dlui Ministru V. Goldiș și a dlui prefect dr. Boneu.

De către autorit. financiare Nicolae Lăzărescu un vechi și înflăcărat luptător român din Șiria, fost internat de Maghiari la Sopron, a cerut o licență de beuturi spirtoase. La recomandăția dlui Ministru Goldiș s'a dat licența de către Minist. de Finanțe în Iunie 1926 — dar a fost ținută la finanții din Pâncota până în Octombrie 1926, care n'au eliberat-o dlui Lăzărescu decât încasându-l cu suma de 650 lei fără nici o chitanță. — Deoarece licența era făcută incorespunzător cerinței petiționarului, a fost înaintată din nou Administrației financiare cu rugămintă să fie întregită — această înapoere s'a întâmplat în Oct. 1926 și cu toate ordinele date de dnii Ministru Goldiș și Pref. Dr. Boneu, licența din chestiune nici până la 20 April 1927 n'a ajuns la mâna petiționarului. În schimb în acest interval numeroși Jidani și șoviniști maghiari au obținut licențe.

Dl Nic. Lăzărescu are cuvântul.

*

Meseriașii români din Arad au înaintat un memoriu dlui Ministru Trancu Iași să nu aprobe hotărârea Corporației Industriale din Arad care votase în ciuda Românilor o subvenție de 24 000 lei la revista

șovinistă „Erdélyi Ipar“ scrisă în limba maghiară și o sumă de 48.000 lei ca taxă de membru la Federația Corporațiilor Ardelene. O altă înjghebare economică, cu dedesubturi politice iredentiste, pusă sub conducerea politicianului maghiar, de origine slovac — Dr. Zima Tibor Dl Savu Șevici are cuvântul.

Sperăm că Dl Ministru Trancu-Iași va aproba cererea justă a meseriașilor români din Arad.

Correspondență din Chișinău

Stări jalnice

Primum la redacție următoarele rânduri din mult oropșita Basarabie: „Convins cu rândurile de mai jos interesează opinia publică și în același timp contând pe făclia curat românească, pe care îndelung o purtați, vin a vă informa asupra unui caz trăit la noi în capitala Basarabiei românești.

Există în localitate un liceu sub direcția Dnei Clément.

În acest liceu, mutat de curând într'un local nou nu există nici o icoană și atunci din inițiativa elevilor și prin contribuția părinților, sau cumpărat icoanele în câteva clase. Cum fiica mea, este elevă în clasa 3, am contribuit și eu la cumpărarea unei icoane, pentru a fi așezate la locul cuvenit. Vă puteți închipui mirarea mea, când mi sa comunicat că din ordinul Dnei directoare, sf. icoană a fost dată jos. Aceasta m'a determinat a mă prezenta Dnei directoare pentru relații. Dna mi-a comunicat că în adevăr Dsa a dat ordinul și nu va permite nici într'un caz a o pune pe perete, întrucât icoana va supăra majoritatea elevilor în proporție de 6 creștine la 30 evreice.

Dacă credeți că pentru populația autohtonă, este vre-o concluzie de tras, sau vre-o măsură de luat, răspund pentru exactitatea celor relatate. Rog a mi se trece numele pe sub tăcere, dată fiind situația mea.

Ori care ar fi însă riscul, la care m'ăș expune, nu mă pot obține de a denunța marelui public acest fapt care mi-a dat atât de gândit și care ma măhnit adânc și ca Român și și ca creștin și ca părinte.

Mă obțin de a face ori ce apreciere și las celor autorizați, deschis locul pentru comentarii“.

Coresp.

„Ziua Studenților“

Mișcarea studențească, pe lângă caracterul ei primordial ideologic, care tinde să cucerească supremația economică, politică, culturală și morală în statul nostru național, — mai are încă și o latură profesională.

Anume studențimea română și creștină tinde să se reorganizeze pe baze sigure și trainice, pentru a-și reface utilajul profesional, atât de neglijat în timpul primelor etape ale mișcării, cari au preocupat toate resursele morale și materiale studențești.

Trecând mișcarea în faza politico-parlamentară, studențimea s'a văzut din nou pusă în fața arzătoarelor probleme profesionale, cari, toate, așteaptă o grabnică soluționare.

Congresul general studențesc dela Iași, ținut astă toamnă, a evidențiat în contururi precise, doleanțele studențești și a propus remedii pentru asanarea lor. Multe proiecte de reorganizare și reformă au fost prezentate și acceptate, cu vie însuflești.

Dar dorințele vagi și platonice ale studenților de a-și crea o situație mai bună s'au izbit de o piedecă mare.

Este lipsa de fonduri.

Căci fără bani nu se poate face nimic în lume. Fondurile însă, în actuala criză economică, ce pare a lua un caracter endemic, — se pot crea foarte greu.

Ajutoarele acordate de stat, județe și comune sunt atât de înfime, încât nici a suta parte din proiectul de refacere a vieții materiale studențești nu poate fi realizat cu ele.

Ne rămâne, atunci, inițiativa particulară. Largul și generosul sprijin a marilor masse, cari alcătuiesc toate păturile sociale ale neamului nostru. Dela Rege până la măturătorul de stradă, fiecare, poartă la suflet grija unui traiu mai fericit și mai bun în România. Și fiecare știe că soarta de mâine a țării este în funcție de puterea și vitalitatea viitorilor conducători, cari, azi, alcătuiesc studențimea universitară.

De aceia în Apus se dă o deosebită îngrijire studenților, oferindu-li-se, tocmai prin inițiativă particulară, cele mai mari înlesniri de traiu, pentru-ca, la adăpost de arzătoarele griji materiale, ei să se poată pregăti, serios și temeinic, pentru lupta vieții.

Problema delicată se rezumă numai la aflarea mijloacelor de mani-

festare a inițiativei particulare, care să dea roade cât mai îmbelșugate.

În zilele trecute am avut deosebită plăcere să luăm la cunoștință un proiect foarte practic și foarte avantajos, atât din punctul de vedere al rezultatului moral, cât și din acela al câștigului material.

El a fost prezentat studenților clujeni din partea dlui *Egizio Massini*, noul Director General al Operei Române din Cluj, despre care studențimea a crezut, la început că este jidan, care a declarat *categoria*, că este italian *romano-catolic*.

D. Sa, cu spiritul practic, care înviorează politica fascistă a patriei sale, a propus înființarea unei „*zile a studenților*“, care să fie organizată la toamnă. În Polonia se ține chiar o întreagă „*săptămână a studenților*.“

În acest timp vor avea loc spectacole de gală la operă și teatru național, la cinematografe și alte localuri de distracție. *Întreg venitul al acestor spectacole va fi donat studențimei.*

În acelaș scop și în aceeași zi se vor organiza baluri, serate, ceaiuri dansante.

Deasemenea la prăvălii, la bănci, la cafenele, la restaurante se va cere un numit procent în favoarea studențimei.

Pe străzi și în parcuri se vor organiza colecte publice.

De asemenea se vor aranja serbări populare, concursuri sportive, „*match*“-uri de fotbal.

Se vor lansa liste de subscripții publice.

Și astfel, din aceste numeroase izvoare, la cari se pot încă adauga altele, infinit de multe, se va putea realiza un *imens beneficiu*.

În „*ziua studenților*“, fiecare cetățean își are îndreptat gândul spre generația de mâine.

Cu inima bucuroasă va aduce tributul său material, mai ales, că în schimbul acestuia îi se oferă distracții și avantajii.

Nu este o donațiune, un act de liberalitate, ci mai mult o contribuție indirectă, din care profită atât studențimea, cât și cetățeanul.

Dela sine înțeles că această zi va trebui să fie pregătită, cu o propagandă asiduă, din partea unui comitet de patronaj compus din cele mai strălucite personalități ale clujului românesc și executată din partea întregii studențimi, care, în această zi, se va mobiliza în propriul ei interes.

Deasemenea și girarea fondurilor realizate va trebui să fie încredințată unui comitet, care să prezinte toată garanțiile morale.

Din beneficiul realizat o parte se va întrebuița pentru înfăptuirea proiectelor de reorganizare a vieții studențești, iar o altă parte pentru acordarea de burse la studenți clujeni, merituosi și săraci, cari vor să studieze în străinătate.

Întrucât prima încercare al „zi-lei studenților” va fi încununată cu succes, se va putea proceda la

legiferarea acestei zile, ca obligatorii, prin Parlament.

Am expus, în câteva cuvinte succinte, al frumoasei și laudabilei inițiativă a dlui Director General Massini.

Rămâne încă să se elaboreze detaliurile și să se câștige sprijinul forurilor înalte a conducerii statului.

Di Director Massini ne-a asigurat că dl *Nichifor Crainic*, secretarul General al Ministerului Cultelor și Artelor, va da cel mai larg sprijin pentru realizarea acestei inițiative.

Rep.

Iudaizarea unei comune românești

În numărul 11 al revistei noastre din 1 Aprilie a. c., am arătat ticăloșia unui român, care, ajuns în fruntea unei comune românești, a dus o luptă de favorizare pentru elementul jidovesc, în paguba elementului românesc. Am arătat, că anumiți jidani au fost scutiți de serviciul militar sub diferite pretexte; că unor jidani în trecere prin Uioara li-se dă drepturi pe cari Românii cari s'au născut acolo, nu le pot dobândi cu nici un preț; am arătat că s'au făcut încetățeniri false și nimeni nu se mișcă, cu toate acestea.

Nu disperăm și ținându-ne de programul luptei noastre, că. „Vom lovi deopotrivă în străinul parazitărilor și în Românul înstrăinat și necinstit”, redăm și în numărul de astăzi constatări noi, tot atât de îngrijorătoare și ne întrebăm numai, până când va merge acea toleranță devenită proverbială a Românului, care a lăsat să i-se pună genunchiul în gât și pumnul în gură.

Căci, de câțiva ani de zile, satele, orașelele și orașele noastre s'au transformat într'un fel de cloacă unde au curs toate murdăriile din țările vecine.

Această invazie cutropitoare, se poate ilustra printr'un exemplu foarte caracteristic, luat din micul orașel Uioara din jud. Alba.

Până acum câți-va ani întreg câștigul creștinului din Uioara, se opria în casele creștinești, fiindcă jidani aproape că nu aflai nici unul. Azi însă tot ce poate câștiga creștinul într'o săptămână de muncă istovitoare în minele de sare, la siârșitul săptămânei curge în dugheana jidanului comerciant și cârciumar. Căci, acum 30 de ani nu erau decât 3 familii jidovești în Uioara și acelea erau așezate pe străzi laterale, având fiecare câte o dugheană murdară, de unde vindeau spiritul otrăvitor.

La începutul marelui războiu, în 1914, erau la cincizeci de familii; din anul 1914 până în 1919 s'au stabilit 150 familii, iar din 1919 până în prezent s'au mai opoșit vre-o 200 familii.

Astăzi, pe piața Uioarei, dela un capăt la celalt, sunt numai prăvălii și șatre jidovești, afară de câte-va excepții trecătoare. Au ocupat locurile cele mai bune din toate punctele de vedere, luând locul Românilor, cari au vărsat atâta sânge pe câmpul de luptă pentru traducerea în fapt a tot ceea ce simțiseră de atâtea veacuri.

Acum, se cere aceeaș dragoste de luptă, acelaș avânt de odinioară și împotriva politiceii jidovești de acaparare, căutând pe toate căile eliminarea Jidanilor din sânul nostru.

Răul este adânc și se cer mijloace radicale de luptă.

Cauza răului și aci, ca în ori care parte a țării, de multe ori, este Românul necinstit și înstrăinat, care conștient sau inconștient, servește neamul lui Iuda împotriva creștinilor cari sunt lăsați pradă în lupta grea a existenței ce trebuie s'o ducă pe toate terenurile.

În Uioara, răul mai adânc nu durează, decât din 1918 și suntem în drept să se întrebăm, că dacă în timp de 8 ani de zile s'a ajuns la un număr așa de mare (400 familii), atunci câți vor fi poate peste alți 8 ani?

Ei vin de pretutindeni. Din zeci de sate din Nordul Ardealului, coboară, cumpărând și acaparând averile creștinilor sărăciți de marele războiu.

Oricine ar face un drum prin Uioara, e silit ca cele, necesare să și le procure dela Jidani. Până și o bucată de pâine trebuie s'o cumperi dela Jidani, nefiind nici un singur butrar creștin.

Locurile cele mai bune, dela po-

zițiile cele mai rentabile, erau înainte cu câți-va ani, unele ale Ungurilor altele ale Românilor, astăzi însă sunt numai ale Jidanilor, iar Românilor le-a mai rămas adăpost numai poala dealului „Banța”.

În fața acestei situații, nu ne mai rămâne altceva, decât lupta deschisă pe toate căile și prin toate mijloacele, împotriva acelu neam care a vândut pe Cristos pentru 30 de arginți, iar acum cumpără sufletul ticăloșilor pentru câte-va mii de lei.

Căci, pe Jidanul al cărui nume ne scapă, și care la boboteaza acestui an, nu știa măcar drumul dela Felechioara-Răsboeni la Uioara, pe acel Jidan, întrebăm noi, cine l-a încetățenit? Licența de beuturi spirituoase cine s'a îngrijit să i-o dea? Și totuș măsurile și sancțiuni întârzie să se ia împotriva ticăloșilor.

Ne doare însă, când vedem că acest popor coborâtur din Iuda vânzătorul, deși numai de 8—9 ani venit în aceste locuri își ridică un templu nou mare și încăpător, cel vechiu fiind mic, iar ei fiind mulți și mulți vor mai veni, căci nimeni, nu-i împiedecă, la ce e mai mult, îi ajută chiar.

Nădăduim însă că cei cari nu văd (vorbim de oamenii de bună credință) vor căuta să vadă și participării împreună cu autoritățile, ajutându-se reciproc, vor căuta să aplice măsurile necesare pentru deparazitare. Avem deplină încredere că și în Uioara, mai mult poate ca ori unde, vor înțelege problema și vor lucra așa după cum simțul, dragostea și iubirea de neam le va cere, căci, adeseori s'au auzit cuvinte frumoase din gura domnului primar, care ne fac să credem că acea stare nu va mai dăinui mult timp.

I. Bratu

Revista noastră, care dela începutul existenței ei, s'a pus în slujba marelui lupte de salvare a națiunii și creștinătății din ghiarele hidrei pansemite, va continua și pe mai departe să ducă lupta începută, cu energie și cu francheță, trecând peste orice considerații de ordin personal.

Cei ce luptă pentru ideea noastră sfântă sunt rugați să ne sprijinească, pentru-ca să grăbim ceasul izbândeii, atât de viu dorite!

De aceia rugăm pe toți cetitorii noștri ca să-și achite imediat restanța abonamentului pentru-că apariția revistei să nu întâmpine greutăți

INFORMAȚIUNI

ADMINISTRATIVE

Administrator al revistei noastre a fost numit dl Traian Leoca.

Orice chitanță, eliberată din partea administrației, va trebui să fie semnată din partea dlui Leoca.

STUDENTEȘTI

Atitudinea studenției ieșene.

Față de evenimentele recente, cari s'au petrecut în sânul „L. A. N. C.”, studenții ieșeni, grupați în jurul dlui I. Gârneață, președintele de onoare și I. Sava, președintele activ al „Asociației Generale a Studenților Creștini”, au hotărât să i-a o atitudine de rezervă, pentru a păstra neștirbită unitatea studenției luptătoare.

Gestul cuminte al conducătorilor ieșeni este vrednic de laudă și admirație.

Prin el se face dovadă că studenția nu luptă pentru oameni și certurile lor, ci pentru idei și pentru un program, dela care neamul își așteaptă mântuirea.

INTERNE

Aflăm cu vie satisfacție, că dl. Colonel Aurel Crenian, care a condus, dela instalarea actualului regim, poliția din Cluj, dând dovadă de mult tact și părințească pricepere cu ocazia numeroaselor manifestații studențești, evitând astfel provocarea incidentelor cu autoritățile, a fost confirmat definitiv Prefect al Poliției din Cluj.

Studenția i-a prezentat sincere felicitări, la cari reunim, și noi, urările noastre de bun.

*

Maialul Brașovenilor: O impozantă manifestare a cultului tradiției a avut loc Duminecă, în 8 Maiu, când Brașovenii, cari se găesc în Cluj, dela Profesor universitar până la unii funcționar și student s'au întâlnit sub cerul senin al naturii înverzite pentru a sărbători tradiționalul „Maial”.

Cântece vesele, glume sănătoase, o „Romană” grațios și precis executată, o serie de „hore” și „sârbe” vioiu jucate, au umplut programul senin al acestei zile de veselie, peste care plana disciplina regulamentară a petrecerilor bine organizată.

Evocarea clipelor din trecut, cari

au reunit pe foștii „studenți” a liceului din Brașov, a servit ca un frumos exemplu al simțului de solidaritate națională, care alungă, departe, patimile politice și interesele meschine.

*

Obrăznicia jidovească dela frontieră. Cetim în „Biruința” din 7 Maiu următoarele:

În comuna Rovine, județul Arad, a fost arestat zilele trecute individul Mihail Kohn, contabilul morii Gizella din acea comună, ca nesupus legii recrutărilor. Cumnatul său Moisă Iacobovici, agent controlor la Percepția Rovine, s-a interesat la Brigada de siguranță despre motivele arestării și a declarat în fața șefului, că Mihail Kohn a fost arestat numai din motivul că comisia de recrutare are nevoie de parale. Șeful Brigăzei de siguranță a dus cazul imediat la cunoștința dlui colonel Laugier, comandantul cercului de recrutare din Arad, care era președintele comisiei din Rovine. Moise Iacobovici, funcționar de stat român, nu a voit să vorbească decât în limba maghiară cu dnul colonel, care și-a luat imediat satisfacție pentru ofensa adusă. Nu cunoaștem până în prezent măsurile luate de autoritățile superioare contra acestui individ aflat în slujba statului.

*

Faptă și răsplată. Nu credem să fie zi în care să nu se verse câte o lacrimă amară de creștin pe urma pașilor blăstămați de Dzeu, a urmașilor lui Iuda.

Unde se află jidan e jale nenorocire și durere. Semnificativ este următorul caz pe care ni-l trimite elevul Hossu Lezas din Tg.-Mureș.

În comuna Sântana lângă Târgu-Mureș! Suciuc Samson, invalid de război ține cârciumă. În sat mai este și un jidan, Isidor Braun, care ține prăvălie neavând licență de cârciumă.

Invalidul Suciuc, neavând capital îndeajuns pentru a-și putea ameneja cârciuma. s'a întovărășit cu jidanul crezând că o să-i meargă mai bine. Deaicea i-a pornit nenorocirea jidanul cumpăra beuturi pe ascuns și le vindea pe socoteală proprie iar bietul invalid se vedea din zi în zi tot mai sărac.

Observând de la o vreme cum îl înșală jupânul s'a dus la el și l-a rugat să se țină de înțelegere.

Jidanul în modul cel mai brutaf l-a dat afară rupându-i hainele de pe el și învinetindu-l cu lovituri de pumn. Interesele capitalului i-au fost plătite bietului invalid în natură și „more judeico”.

Unul a fost ostaș în marele război pentru deosebire celelalt este ploșuită și sugativă a realităților câștigate de acei ce și-au lăsat brațul și picioarele pe câmpul de război. Unul moare azi de foame pentru că nu e în stare să reziste concurenței necinstite a iudelor, celalalt râde de prostia românului. Iar când un gând nesocotit la împins pe bietul invalid să se asocieze cu jidanul nu i-a mai rămas decât să-și adune măselele de pe jos.

Cronicarul, iocană fidelă a vremii să înregistreze fidel faptul pentru că la ziua judecării să se știe.

EXTERNE.

Congresul antisemit dela Viena.

Ziarele au publicat o telegramă sosită din Viena, cu data de 6 Maiu a. c., cu următorul conținut:

„Viena, 6. — Din surse demne de încredere, aflăm că în ultimul timp s'a ținut la Viena câteva consfătuiri intime unde antisemiții din Cehoslovacia, Austria și Germania au tratat asupra unei acțiuni comune. Din partea național-socialiștilor germani din Cehoslovacia au participat la aceste consfătuiri deputații Krebs și Jung. Din partea partidului din Germania deputații Greger și Strasser iar din partea Austriei Karel Schulz și alți fruntași ai Hackenkreuzlerilor austriaci. La aceste ședințe s'a luat în discuție în primul rând posibilitatea unei acțiuni a Hackenkreuzlerilor în Austria și sprijinul financiar al acestei acțiuni din partea Hackenkreuzlerilor germani și cehoslovaci.”

Din textul scurt, dar semnificativ, al acestei telegrame concludem că acțiunea panariană din Europa Centrală se intensifică, pe zi ce merge.

Intrarea Cehoslovaciei în concertul luptelor antisemite, salvatoare a omenirii, o salutăm cu frățescă dragoste. De altcum era și firesc acest eveniment. Industria și Comerțul Cehoslovac așteaptă o grabnică ocrotire față de pericolul economic pansemite.